

Дело С-165/08

Комисия на Европейските общности

срещу

Република Полша

„Генетично модифицирани организми — Семена — Забрана за пускане на пазара — Забрана за включване в националния каталог на сортовете — Директива 2001/18/ЕО и Директива 2002/53/ЕО — Позоваване на доводи от етично и религиозно естество — Тежест на доказване“

Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2009 г. I - 6846

Резюме на решението

- 1. Иск за установяване на неизпълнение на задължения — Предмет на спора — Искова молба или жалба
(член 226 ЕО)*
- 2. Околна среда — Съзнателно освобождаване на генетично модифицирани организми — Директива 2001/18 — Общ каталог на сортовете от земеделски растителни видове — Директива 2002/53
(членове 22 и 23 от Директива 2001/18 на Европейския парламент и на Съвета; член 4, параграф 4, член 16, параграфи 1 и 2 и член 17 от Директива 2002/53 на Съвета)*

1. В рамките на иск, предявен на основание член 226 ЕО, исквата молба трябва да излага твърденията за нарушение последователно и точно, за да могат държавата членка и Съдът правилно да възприемат обхвата на твърдяното нарушение на общностното право — необходимо условие, за да може съответната държава да упражни ефективно своето право на защита, а Съдът да провери съществуването на твърдяното неизпълнение на задължения.

Не е такъв случаят, когато Комисията развива конкретни доводи само относно някои членове на директива, преди да бъде направен извод, че спорните национални разпоредби не са съвместими със системата на свободно разпространение, въведена с посочената директива като цяло, и по-специално посредством посочените членове от нея. От това следва, че искът е допустим само доколкото се отнася до твърдяно неизпълнение на посочените членове, а не в частта, с която се цели установяването на нарушение на същата директива, разглеждана в цялост.

(вж. точки 43, 46 и 48)

2. Държава членка, която забранява свободното разпространение на семена на генетично модифицирани сортове, както и включването на генетично модифицираните сортове в националния каталог на сортовете, не изпълнява задълженията си по членове 22 и 23 от Директива 2001/18 относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в окол-

ната среда и за отмяна на Директива 90/220, както и по член 4, параграф 4 и член 16 от Директива 2002/53 относно общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове.

Що се отнася до Директива 2001/18, членове 22 и 23 от нея задължават държавите членки да не забраняват, ограничават или пречат на пускането на пазара на генетично модифицирани организми като продукти или като съставка на продукти, които отговарят на изискванията на посочената директива, освен ако се позоват — при спазване на конкретните условия, които предвижда в това отношение втората от тези разпоредби — на възможността да приемат посочените в нея предпазни мерки. Така едностранна национална мярка за обща забрана на търговията със семена на ГМО явно нарушава разпоредбите на посочените членове 22 и 23.

Подобна обща забрана също толкова явно нарушава член 16, параграф 1 от Директива 2002/53, който създава задължение за държавите членки да не подлагат на никакво търговско ограничение по отношение на сорта семената от сортове, признати в съответствие с посочената директива, освен ако се позоват на неприложимите в дадения случай изключения, посочени в параграф 2 от същия член. В това отношение е безспорно, че определен брой сортове, които са били признати в съответствие с посочената директива и поради това се съдържат в общия каталог, посочен в член 17 от последната, са генетично модифицирани сортове.

Освен това от член 4, параграф 4 от Директива 2002/53 следва по-специално, че включването на генетично модифицирани сортове в националния каталог на сортовете не може да бъде обект на мярка за обща забрана. Всъщност от посочения член 4, параграф 4 следва по-специално, че евентуалният отказ за включване на сорт в посочения каталог единствено поради това че притежава характеристиката „генетично модифициран“, е обоснован

само ако не са били взети всички подходящи мерки за избягване рисковете за здравето на хората, което не би могло да бъде така, когато сорт се ползва от разрешение, издадено на основание разпоредбите на Директива 2001/18.

(вж. точки 61—64; точка 1 от диспозитива)